

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۲/۰۳

ذبیح الله خوگیانی

شبکه های نظامی یا ملیشه

ملیشه به یک اجتماع عساکر، اتباع عام، و همفکران غیر مسلکی، غیر حکومتی و غیر سیاسی خطاب میشود، و در صورت ضرورت به عمل مسلحانه بر ضد حکومت و دولت برحالی، به اساس فیصله مقامات مسول ملیشایی، این شبکه ها به تحریک در میآیند، تشکیلات شان اضافه تر شده و دست به انجام و ایفای وظایفی نظامی میزنند که مقامات اداری و مدیریت ایشان برای شان دستور داده باشد. قابل یاد آوری میدانم که: تشکیلات سیاسی و نظامی که در آن افراد و اشخاص مسلکی جلب و جذب شده و تدریس حربی برایشان داده شده باشد و بر اساس امر حکومت داران و قدرت مندان دولتی تحت قومنده حکومت مرکزی دست به عمل زنند، آنرا نیروهای نظامی کشور خطاب کرده میتوانیم به طور مثال اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی افغانستان، گارنیزون ملی (محدود به پایتخت کشور)، نیروهای جنایی و غیره و غیره که در خدمت مردم به نمایندگی و پشتی بانی از حکومت مرکزی وقت، ایفای وظایف می نمایند.

در تشکیل یک شبکه نظامی میتوان گفت که اشخاص و افراد که در وظایف و مکلفیات حکومتی، دولتی، پارلمانی و با ابعاد دیگر حکومتی تجربه داشته باشند رول مهم بازی میکنند. و شکل دیگر که این شبکه ها را به میان آورده میتواند مفکوره های مذهبی و دینی هم است که در نتیجه به تشریح دینی عمل جهاد در این نوشته ضرورت پیدا میشود، لکن در این مضمون در آن بحث نمی کنم. گروه ها و یا شبکه های نظامی میتوانند تحت عنوان شبکه غیر تنظیم شده نظامی، و یا هم به نام شبکه نظامی تنظیم شده فعالیت داشته باشند. مربوط به علت ترکیب شبکه و موجودیت پشتوانه های سیاسی و مالی قدرت مندان اوپوزیسیو حکومت بر حال در در داخل و یا از خارج کشور میشود. به خاطر باید داشت که در دهه های اخیر، کشور عزیز ما شکار فعالتهای غیر عادلانه و بی پروا از جانب ملیشه ها و احزاب سیاسی که شبکه های غیر قانونی نظامی را هم تشکیل داده اند، شده است. چنانچه ذکر کردم، به وجود آوردن شبکه نظامی در سایه و اساسات قانونی اجازه باید داشته باشد، ولی در شرایطی که کشور باستانی ما قرار دارد، قانون مندی و احترام قانون از جانب گروههای متخاصم و شبکه های نظامی در نظر گرفته نمی شود، شبکه ها به حکومت های موازی تبدیل شده اند، که خود مدیریت ضعیف این بخش حکومت را نشان میدهد. علت ضعف قانون موجوده و پیاده نکردن آنرا در این نوشته تحت بحث نمی گیرم، چرا که مضمون شکل سیاسی را به خود خواهد گرفت.

از جانب دیگر، تنظیم و گروه سیاسی، به گروه مردم خطاب میشود که یک دیدگاه و خط مشی مشترک و قبول شده از طرف تمام این اشخاص باشند و بر اساس این دیدگاه و یا عقیده مشترک گرد هم آمده، و در نتیجه، با پیش کردن یک نامزد (که در شرایط حال اکثرا موسس تنظیم خود میباشد) یا در انتخابات ریاست جمهوری حصه بگیرند و یا اینکه در داخل حکومت، خواهان قدرت در چوکی های بلند رتبه میشوند، تا بتوانند با تحت تاثیر گیری آن مقامات، نظریات یا دیدگاه مشترک خود را جامه عمل بپوشانند. در شرایط حال، کشور زیبایی ما شاهد تشکیل دهی و فعالیت های تنظیمی های است که در اصل، نظر مشترک و یا خط مشی تنظیمی نامعلوم، از طرف مردم عام و یا حتی بعضی از پیروان خود تنظیم هم قابل قبول نیست (از خاطر ضرورت های اقتصادی و یا هم به دست آوردن پناه سیاسی و امنیت شخصی و یا خانواده گی، بعضی افراد در ترکیب بعضی از این تنظیمی های شامل اند). بعضی از این تنظیمی ها خط مشی و بنیاد ضد مردمی و ضد افغانی را هل هل میکنند و شعار های مانند؛ من افغان نیستم، را فریاد میزنند. دستهای خارجی و ضعف اقتصادی/سیاسی و فکری حکومت مرکزی از علت های اساسی ایجاد و تداوم این چنین تنظیمی ها در کشور عزیز ما (و حتی در ممالک دیگر) به شمار رفته میتواند.

به اساس تعریف شبکه های نظامی که در فوق ذکر کردم، در حقیقت شبکه نظامی یا ملیشا قدرت جنگ و مقاومت در مقابل حکومت بر حال و قوای مسلح را ندارد، چون این شبکه ها تمرینات متداوم ندارند و در چهارچوب حکومت نیستند، بر خلاف، جهت نهضت و یا به اساس یک محرکه سیاسی و یا خواستار آزادی از حکومت بر حال به میان آمده اند. هم یاد آور باید شوم که به اساس قانون، حکومت مرکزی جلو گیری از تشکیل شدن و به وجود آمدن شبکه های نظامی را نباید داشته باشد (به شرطی که تشکیل شبکه به اساس تعریف شبکه نظامی باشد و به

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

قوای مسئله موازی تبدیل نه گردد)، در حالی که از فعالیت های نظامی آنها در مظهر عام و در چهارچوب حکومت و دولت باید از طرف حکومت دولتی مدیریت و بررسی شود. تشکیل شبکه های نظامی از طرف حکومت اجازه باید داشت، ولی علت که چرا یک شبکه نظامی به وجود میآید، را باید سیاستیون حکومت مقتدر و بر حال بررسی کرده، علت اساسی آنها دریابد و به آن توجه کرده ریشه های شبکه را از طریق سیاسی و فکری با به عمل آوردن شرایط بهتر برای پیروان آن شبکه، سست و بیرون کشد، که این خود در ذات خود از جمله مسوولیت های حکومت مرکزی / وزات داخله / وزارت دفاع و امنیت ملی کشور میباشد

پایان